

Előszó

Kedves olvasó

Olyan kiadványt tart kezében, ami sok embernek megmozgatta fantáziáját, és évek óta fejtörést okoz. A kiadó – magyar nyelven – összeállítást tesz közzé ezekről a fantáziát megmozgató és fejtörést okozó ma már látszólag egyszerű problémákról. Azért „problémákról”, mert a helyettesítő energia kérdése világszerte napirenden van. Kompromisszumok sorát kellett megkötnünk önmagunkkal. A kiadványban közzétett elvek és gondolatok nem újak. Ha nem is megyünk vissza a klasszikus görögig, a célok akkor is és ma is ugyanazok, azaz a lehetőségek a megmaradásra. A megmaradás lényege az anyag és az energia azonosságának, illetőleg ezek egymásba történő átalakulásának kérdése. Ezt röviden már korábban kifejezték irodalmi módon: lenni, vagy nem lenni, ez itt a kérdés.

Ez a kis, magyar nyelvű kiadvány csak szemelvény a múlt század egyik gyakorlati emberétől, aki az elméletet gyakorlati úton már akkor bizonyította, amikor a tudomány és a technológia még nem állt századunk szintjén.

Az amerikai feltaláló – T. Henry Moray, aki az 1900-as évek első évtizedeiben szerezte műszaki végzettségét – az akkori Amerikai Egyesült Államok műszaki és technológiai ismereteiből indult ki. Akkoriban még nem létezett olyan „harmonizált” „globalizált” fizikai szemléletmód és mértékegység-rendszer, mint manapság (bár sejthető volt, hogy a fizika számos meglepetést fog tartogatni még napjaink tudósai számára is). Gond az is, hogy a szerző olyan fogalmakat használ, vagy legalábbis kísérel megalkotni, amelyek még nem ismertek széles körben, vagy ismeretlenek voltak még a hivatalos tudomány számára is, és ezért az e témában szorgoskodó amatőr kutatók is csak találgatják, hogy miről is lehet pontosan szó. A könyv „főszereplője” olyan, mindmáig ismeretlen energia, amit a feltaláló – feltehetőleg Nikola Tesla egyik szabadalma nyomán – „Sugárzó Energiának” nevezett el. A könyvben leírt jellemzőkkel rendelkező energiát idáig még *senkinek sem sikerült tudományosan kimutatnia*, de ez nem jelenti azt, hogy nem érzékelhetjük (és érzékeljük is), ami kizárja ennek az energiának a tagadását. Ma már nem mondhatjuk azt a korai középkorral, hogy *"semper, semper et semper negabo"*. A felsorolt sok találmány és készülék valószínűleg létezett és működhetett, de ha mégsem, akkor ez az egész csupán nagyon ügyes, a szakembereket is lóvá tevő hazugság-katedrális. *Ennek eldöntését segítheti ez kiadvány*, méltán bízva a magyar kutató elmékben.

A szemelvények fordításakor – amennyire lehetett – könyvformát igyekeztünk utánozni. Az oldalak számozását is közel kívántuk tartani az eredetihez, amit azért tartottunk fontosnak, mert így a kutató kedvű olvasó könnyen megtalálhatja az eredeti angol szöveget, és maga is javíthat a fordításon vagy a szöveg értelmezésén. Igyekeztünk a korabeli szóhasználatot megőrizni, nehogy a modern „magyarítás” és egyszerűsítés során elveszen egy-egy lényeges információ, vagy közhelynek tartsanak olyat, ami akkor a közvélemény számára tudományos volt. Az eredeti angol szövegek mondatai – az akkori stílusnak megfelelően – néha hosszúnak, bonyolult körmondatnak tűnhetnek, körülményesek és néhol pongyolák, nehezítve ezzel a megértést, de ezen – a megértés segítésén kívül – szintén nem kívántunk változtatni, mert célunk nem szépirodalmi sem tudománytörténeti mű létrehozása. Emellett az eredeti nyelv angol–amerikai nyelv, ami fogalomalkotásában, szemantikájában és jelrendszerében eltér a magyar köznyelvtől, de a magyar tudományos nyelvhasználat gyakorlatától is. Így több mondatot csupán megsejtés útján próbálhattunk lefordítani (néha leferdíteni). Figyelembe

kellett venni azt is, hogy az USA-ban nem csak az árút, de a tudományt, a kutatást is sajátos reklámeszközökkel és marketingfogásokkal kell eladni.

A szerző a Mormon egyház tagja volt, áthatva hívő vallásossággal, amely a könyv mondandóján és annak stílusán át is érződik. Ahogyan például a Bibliában a Jelenések könyve „kódolt” és titkai (a Biblia szerint) csak a megfelelő időben a megfelelő személyeknek nyílnak meg, úgy esetleg Moray is hasonló „kódolást” alkalmazhatott, a kulcsfontosságú részleteket gondosan „becsomagolva”, körülírva. Ez külön nehezítheti a megértést.

A fordítás során törekedtünk arra, hogy ha lehet még tudat alatt se minősítsünk, kommentáljunk semmit. Azzal, hogy mi butaság, és mi bölcsesség Moray és értékelőinek idézeteiben, nem kívántunk foglalkozni. Ez más szakemberek feladata legyen. A téma iránti vonzódás mellett azonban *tudománytörténeti érdeklődés* ösztönzött a fordításra. Világossá vált, hogy Moray nem „örökmozgót” készített. Azt véljük, hogy valamely zárt rendszer energiájának állandóságáról szól. Moray írásaiból az derül ki, hogy rendszereink sokszor nem is annyira zártak, mint gondolnánk. Segítségül még annyit, hogy Moray az Anyag, Atom és Univerzum szavakat vegyesen használja, sokszor ugyanarra a fogalomra. Továbbá felhívjuk a figyelmét az Oszcillálás és Vibrálás közti lehetséges különbségre.

Egy amerikai újságíró, Gaston Burridge az 1956 szeptemberében megjelent FATE magazinban azt írta, hogy a modern tudósok nem vetik el a lehetőségét annak, hogy a napjainkban ismert fémekből lehet aranyat előállítani. Így jutott el Morayhoz, aki szerinte már előállított olyan aranyat, ami elég hosszú ideig stabil maradt. Az ilyen számunkra képtelenségnek tűnő híradások igazolhatják ennek az összeállításnak a jogosultságát.

Végül tanácsként ajánljuk, hogy a könyv mondanivalóját fogadja nyitottsággal, de megfelelő óvatossággal is!

Reméljük kedves Olvasónk, hogy Ön is örömét leli a könyv olvasásában és tanulmányozásában. Ehhez kívánunk sok sikert, és kitartást.

Budapest, 2002. november 21.

A lektor